

[Victor Larsen.]

have fundet det naturligt, om den højtærede Landbrugsminister havde henvendt sig til de øvrige Skovejere i dette Land, da disse Forhandlinger var forestaaende. Den højtærede Minister optræder her paa Statens Vegne som den største Arbejdsgiver paa dette specielle Omraade, og ligesom man blandt Arbejderne udmærket godt kender Ordet Kammeratskab og Kollegialitet og har adskillige skarpe Benævnelser paa Folk, der ikke overholder Kammeratskabet, synes det mig ogsaa, at en vis Kollegialitetsfølelse hos den højtærede Minister som repræsenterende den største Arbejdsgiver paa dette Omraade burde have foranlediget Ministeren til at have indledet Forhandlinger med de øvrige Skovejere. Noget saadant har vist ikke fundet Sted.

Ud fra disse Betragtninger anbefaler vi ikke blot Oppositionspartierne, men ogsaa i det hele taget Medlemmerne af dette høje Ting at stemme imod de paagældende Ændringsforslag.

Ordføreren (Fr. Andersen): Det er fuldkommen ved Siden af, naar det ærede Medlem Hr. Victor Larsen siger, at man kommer 2—3 Maaneder efter, naar det passer en, foran Finanslovens tredie Behandling o. s. v, og naar han taler om Diktatur. Man maa være klar over, at det, der her er Tale om, er Finansloven for Tiden 1. April 1937—31. Marts 1938. Vi har faaet en Skrivelse den 16. Januar, og for Tidsrummet fra 1. Januar til Udgangen af indeværende Finansaar er der noget, der hedder Tillægsbevillingslov. Hvorledes skulde Ministrene kunne afholde nødvendige Udgifter i Aarets Løb, hvis man ikke havde Tillægsbevillingsloven? Der er ikke Grund til at sige saa stærke Ord som „Diktatur“ og „naar det passer en“ og deslige.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Larsen: Det, der her er det centrale, er, at Ministeren i udmærket god Tid har vidst Besked. Finansudvalget og Partierne siger intet imod, at man har været tvunget til at afholde et eller andet Beløb og ikke har faaet Tid til at faa dette klart for Finansudvalget eller for Partierne; i saa Tilfælde forstaar Oppositionen udmærket godt, hvorledes Sagen ligger, og der bliver ikke noget som helst Vrøvl om det. Men der har været udmærket Tid.

Den højtærede Minister forhandlede i Efteraaret; Forhøjelsen træder i Kraft den 1. Januar dette Aar, og først paa dette Tidspunkt kommer man og anmoder om at faa Bevilling af Penge, man har givet ud for lang Tid siden. Det er om dette, jeg bruger Betegnelsen Diktatur.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobj har Ordet for en kort Bemærkning.

Jensen-Brobj: Jeg vil gerne sige til den ærede Ordfører, at der er kommet en Skrivelse fra Landbrugsministeriet den 16de Januar, men den angaar Ændringsforslag til det Finanslovsforslag, vi behandler og skal vedtage nu inden 1ste April. Men saa vidt jeg husker er Ministeren endnu ikke kommet til Finansudvalget og har bedt om at faa Bevillingen for de tre Maaneder, som er gaaet. Den staar paa Tillægsbevillingslovsforslaget, det er rigtigt; men Ministeren lader ca. tre Maaneder gaa, inden han anmoder om at faa Bevillingen. Det har aldrig før været Skik her i Landet, at Ministre lod gaa indtil tre Maaneder, før de skaffede sig en Bevilling til Forhøjelse af Udgifter. Det har altid været Skik og Brug, at Ministrene i Forvejen har sikret sig Tilslutning til at afholde saadanne forøgede Udgifter paa Tillægsbevillingsloven, inden de begynde paa Udbetalingen, og det er dette, den højtærede Landbrugsminister har følt sig for stor til at gøre i dette Tilfælde.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri: (Bording): Til de ærede Medlemmer af Oppositionen, der kritiserer Resultatet af de Forhandlinger, jeg har ført med Skovarbejderne, skal jeg sige, at det er ikke rigtigt, at jeg har fulgt Fagorganisationerne. Det Resultat, der er opnaaet, er opnaaet ved en Forhandling med Fagorganisationerne. Jeg lægger ingen Skjul paa, at disse Organisationer har ønsket en betydeligt større Forhøjelse end den, der her er Tale om. Der er ikke noget at sige til, at man havde et saadant Ønske. Jeg har ment, at det var forsvarligt at foreslaa den omtalte Forhøjelse, idet jeg ikke kan anse en Lønforhøjelse fra 80 Øre til 90 Øre i Timen for den Slags Arbejde og en tilsvarende Forhøjelse af Akkordsatserne for alt for meget. Dernæst skal jeg sige, at den Fremgangsmaade, som er benyttet, er nøjagtig den samme, som er benyttet ikke alene af mig, men ogsaa af min Forgænger i de sidste 15 Aar. Man har truffet Aftale med de paagældende og har gennemført den og saa taget de paa-